

En Mærkedag for de danske Kvinder.

Ijor kunde „Dansk Kvindesamfund“ holde Fæst for sin 25 Aars Tilværelse, og iaar har „Kvindelig Løseforening“ paa lignende Maade mindet om sin Stiftelse for 25 Aar siden. „Handelsskolen for Kvinder“ vilde kunne gøre det samme; men der er iaar endnu en Mærkedag i Kvindesagens Historie herhjemme og oven i Kjøbet af langt større og mere indgribende Betydning end nogen af hine. Den 29. December bliver det nemlig 40 Aar, siden de tre Love udkom, som ordne Kvindekønnets hele retslige Stilling, Lovene om Kvindens Myndighed og om Kvindens lige Arveret med Manden, samt Næringsloven, der giver hende lige Næringsret. Og der er saa meget mere Grund til at dvæle ved Mindet herom, som man ved at se paa disse Loves Fremkomst og Behandling faar et stærkt Indtryk af, hvor frisindet hele Tankegangen paa den Tid var baade hos Regeringen, i Rigsdagen og i Folket, i Sammenligning med, hvorledes Stemmningen senere i vide og mægtige Kredse har været overfor Kvindesagen. I Virkeligheden har denne jo ad Lovens Vej ikke gjort et eneste Fremskridt herhjemme siden den Tid, naar undtages den lille Lov af 7. Maj 1880 om Hustruens Raadighed over, hvad hun erhverver ved selvstændig Virksomhed. Gentagne Gange er Forslaget om at give de danske skatteydende Kvinder den samme kommunale Valgret, som ligestillede Kvinder paa Island have nydt og øvet i 15 Aar,*) blevet ret haanlig afvist i Landstinget, endog da det tilsidst støttedes af selve Ministrene. Og ved den saare uskyldige Lov af 20. April 1888 om Tilsyn med Plejebørn var det samme Ting omhyggeligt for at faa slaaet fast, at der til dette Tilsyn ikke fortrinsvis skulde tages Kvinder, som dog vel maatte regnes for bedst skikkede dertil, men at der i Lovens Tekst udtrykkelig sættes „Mænd eller Kvinder“, og ikke, som Folketinget Aaret forud havde vedtaget, „Kvinder eller Mænd“.

1857 mødte derimod ingen af de langt dybere gaaende Ændringer i Kvindernes Stilling nogen synderlig Modstand, og det endskønt Forslagene derom kom noget hovedkulds

*) Ved Lov af 12. Maj 1882 for Island faa Enker og andre ugifte Kvinder, som forestaa en Husholdning, eller som paa en eller anden Maade indtage en selvstændig Stilling, Valgret til de kommunale Raad og til Menighedsudvalgene; ved Lov af 8. Januar 1886 udstrækkes denne Ret til ogsaa at gælde ved Afstemninger om Præstevalg.